

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 25. júla 2018*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie – Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykač – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Článok 1 ods. 3 – Postupy odovzdávania osôb medzi členskými štátmi – Podmienky výkonu – Dôvody nevykonania – Charta základných práv Európskej únie – Článok 4 – Zákaz neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania – Väzenské podmienky vo vydávajúcom členskom štáte – Rozsah preskúmania uskutočneného vykonávajúcimi súdnymi orgánmi – Existencia opravných prostriedkov vo vydávajúcom členskom štáte – Ubezpečenie predložené orgánmi tohto členského štátu“

Vo veci C-220/18 PPU,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Vyšší krajský súd v Brémach, Nemecko) z 27. marca 2018 a doručený Súdnemu dvoru v ten istý deň, ktorý súvisí s postupom výkonu európskeho zatykača vydaného proti

ML,

za účasti:

Generalstaatsanwaltschaft Bremen,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predsedníčka prvej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia J.-C. Bonichot, A. Arabadžjev, S. Rodin a E. Regan (spravodajca),

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: K. Malacek, referent,

- so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. júna 2018,
- so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:
 - ML, v zastúpení: A. Jung, Rechtsanwalt,
 - Generalstaatsanwaltschaft Bremen, v zastúpení: M. Glasbrenner, Oberstaatsanwalt,
 - nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a M. Hellmann, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: nemčina.

- belgická vláda, v zastúpení: C. Van Lul, C. Pochet a A. Honhon, splnomocnené zástupkyne,
- dánska vláda, v zastúpení: M. Søndahl Wolff, splnomocnená zástupkyňa,
- írsky vláda, v zastúpení: G. Mullan, BL,
- španielska vláda, v zastúpení: Sampol Pucurull, splnomocnený zástupca,
- maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér, G. Tornyai a M. M. Tátrai, splnomocnení zástupcovia,
- holandská vláda, v zastúpení: J. Langer, splnomocnený zástupca,
- rumunská vláda, v zastúpení: E. Gane a C.-M. Florescu, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení R. Troosters a S. Grünheid, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 4. júla 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 4 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), ako aj článku 1 ods. 3, článku 5 a článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 019/006, s. 34) v znení zmenenom rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24) (ďalej len „rámcové rozhodnutie“).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci výkonu európskeho zatykača v Nemecku, ktorý vydal 31. októbra 2017 Nyíregyházi Járásbíróság (Oblasťný súd Níredháza, Maďarsko) proti ML na účely výkonu trestu odňatia slobody v Maďarsku.

Právny rámec

Právo Únie

Charta

- 3 Podľa článku 4 Charty s názvom „Zákaz mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu“:

„Nikoho nemožno mučiť ani podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.“
- 4 Vysvetlivky k Charte základných práv (Ú. v. EÚ C 303, 2007, s. 17) spresňujú, že „právo uvedené v článku 4 [Charty] je právom zaručeným v článku 3 [Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len ‚EDLP‘)], ktorý má rovnaké znenie... V zmysle článku 52 ods. 3 Charty má preto rovnaký význam a rozsah ako posledný uvedený článok EDLP.“

- 5 Článok 47 Charty s názvom „Právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces“ znie:
- „Každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom.
- ...“
- 6 Článok 51 Charty s názvom „Rozsah pôsobnosti“ vo svojom prvom odseku stanovuje:
- „Ustanovenia tejto Charty sú pri dodržaní zásady subsidiarity určené pre inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie, a tiež pre členské štáty výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Únie...“
- 7 Článok 52 Charty s názvom „Rozsah a výklad práv a zásad“ vo svojom odseku 3 uvádza:
- „V rozsahu, v akom táto Charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv ustanovených v uvedenom dohovore. Toto ustanovenie nebráni tomu, aby právo Únie priznávalo širší rozsah ochrany týchto práv.“

Rámcové rozhodnutie

- 8 Odôvodnenia 5 až 7 rámcového rozhodnutia znejú:
- (5) ... Zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb pre účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitost a prípadné prieťahy pri existujúcich vydávacích postupoch....
- (6) Európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako „základný kameň spolupráce v oblasti súdnictva.
- (7) Nakoľko zámer nahradiť systém viacstranného vydávania osôb, vychádzajúci z Európskeho dohovoru o vydávaní osôb z 13. decembra 1957, sa nemôže dostatočne dosiahnuť členskými štátmi, ktoré konajú jednostranne, a preto, vzhľadom na svoj rozsah a účinky, môže sa lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Rada môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, uvedené v článku 2 [EÚ] a článku 5 [ES]; v súlade so zásadou proporcionality uvedenou v druhom z týchto článkov toto rámcové rozhodnutie nepresahuje rámec toho, čo je nevyhnutné pre dosiahnutie tohto cieľa.“
- 9 Článok 1 rámcového rozhodnutia s názvom „Definícia európskeho zatykača a povinnosť vykonať ho“ stanovuje:
- „1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.
2. Členské štáty vykonávajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.
3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 [EÚ].“

10 Články 3, 4 a 4a rámcového rozhodnutia upravujú povinné a nepovinné dôvody nevykonania európskeho zatykača. Najmä podľa článku 4 bodu 6 rámcového rozhodnutia môže vykonávajúci orgán odmietnuť vykonať európsky zatykač, „ak... bol vydaný pre účely výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ak sa požadovaná osoba zdržiava alebo je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcim členskom štáte a tento štát sa zaviazal, že vykoná rozsudok alebo ochranné opatrenie v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi“.

11 Podľa článku 5 rámcového rozhodnutia s názvom „Záruky, ktoré musí vydávajúcí členský štát poskytnúť v zvláštnych prípadoch“:

„Výkon európskeho zatykača vykonávajúcim súdnym orgánom môže podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu podliehať nasledujúcim podmienkam:

...

2. ak trestný čin, na základe ktorého bol vydaný európsky zatykač, je sankcionovaný doživotným trestom odňatia slobody alebo príkazom na doživotné ochranné opatrenie, výkon uvedeného zatykača môže podliehať podmienke, že vydávajúcí členský štát má vo svojom právnom systéme ustanovenia na preskúmanie uloženého trestu alebo opatrenia, na základe žiadosti alebo najneskôr do 20 rokov, alebo na uplatnenie zmiernujúcich opatrení, o ktoré príslušná osoba môže požiadať podľa práva alebo praxe vydávajúceho členského štátu, zamerané na nevykonanie takéhoto trestu alebo opatrenia;

3. ak osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač pre účely trestného stíhania, je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcim členskom štáte, odovzdanie môže podliehať podmienke, že táto osoba bude po vypočutí vrátená do vykonávajúceho členského štátu s cieľom výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ktorý bol proti nej vydaný vo vydávajúcim členskom štáte.“

12 Článok 6 rámcového rozhodnutia nazvaný „Určenie príslušných súdnych orgánov“ vo svojom odseku 1 uvádza:

„Vydávajúcí súdny orgán bude súdny orgán vydávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vydať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.“

13 Článok 7 rámcového rozhodnutia s názvom „Odvolanie sa k ústrednému orgánu“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Každý členský štát môže určiť ústredný orgán alebo, ak to umožňuje jeho právny systém, viac než jeden ústredný orgán, ktorý bude pomáhať súdnym orgánom.“

14 Článok 15 rámcového rozhodnutia nazvaný „Rozhodnutie o odovzdaní“ znie:

„1. Vykonávajúcí súdny orgán rozhodne v lehotách a za podmienok definovaných v tomto rámcovom rozhodnutí o tom, či osobu odovzdá.

2. Ak vykonávajúcí súdny orgán považuje informácie oznámené vydávajúcim členským štátom za nedostatočné na rozhodnutie o vydaní, požiada o urýchlené doplnenie ďalších potrebných informácií, najmä s ohľadom na články 3 až 5 a článok 8, a môže stanoviť lehotu na ich prijatie, berúc do úvahy potrebu dodržania lehôt stanovených v článku 17.

3. Vydávajúcí súdny orgán môže kedykoľvek zaslať vykonávajúcemu súdnemu orgánu ďalšie užitočné informácie.“

- 15 Článok 17 rámcového rozhodnutia s názvom „Lehoty a postupy pre rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača“ stanovuje:

„1. Európsky zatykač sa prejednáva a vykonáva ako naliehavá záležitosť.

2. V prípadoch, ak vyžiadaná osoba súhlasí so svojim odovzdaním, konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača sa prijme v lehote 10 dní po prejavení súhlasu.

3. V ostatných prípadoch konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača sa prijme v lehote 60 dní po zatknutí vyžiadanej osoby.

4. Ak sa v osobitných prípadoch európsky zatykač nemôže vykonať v lehotách stanovených v odseku 2 alebo 3, vykonávajúci súdny orgán to okamžite oznámi vydávajúcemu súdному orgánu, pričom uvedie dôvody prieťahu. V takom prípade lehoty sa môžu predĺžiť o ďalších 30 dní.

5. Pokiaľ vykonávajúci súdny orgán neprijal konečné rozhodnutie o európskom zatykači, zabezpečí, aby materiálne podmienky potrebné na účinné odovzdanie príslušnej osoby boli splnené.

...

7. Ak v mimoriadnych prípadoch členský štát nemôže dodržať lehoty ustanovené v tomto článku, oznámi to Eurojust-u, pričom uvedie dôvody takéhoto prieťahu. Okrem toho, členský štát, ktorý opakovane spôsobuje prieťah na strane iného členského štátu pri vykonávaní európskych zatykačov, informuje radu s cieľom zhodnotiť vykonávanie tohto rámcového rozhodnutia na úrovni členského štátu.“

Nemecké právo

- 16 Rámcové rozhodnutie bolo do nemeckého práva prebraté prostredníctvom ustanovení § 78 až § 83 písm. k) Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (zákon o medzinárodnej právnej pomoci v trestných veciach) z 23. decembra 1982, v znení Europäisches Haftbefehlsgesetz (zákon o európskom zatykači) z 20. júla 2006 (BGBl. 2006 I, s. 1721) (ďalej len „IRG“).

- 17 Podľa § 29 ods. 1 IRG, Oberlandesgericht (Vyšší krajský súd, Nemecko) rozhoduje na základe žiadosti prokurátora o prípustnosti odovzdaní, ak stíhaná osoba s odovzdaním nesúhlasí. Rozhodnutie má podobu príkazu v súlade s § 32 IRG.

- 18 § 73 IRG znie:

„Poskytnutie právnej pomoci, ako aj prenos údajov bez predchádzajúcej žiadosti sa považujú za neprípustné, ak by odporovali základným zásadám nemeckého právneho poriadku. V prípade žiadosti podľa ôsmeho, deviateho a desiateho oddielu sa poskytnutie právnej pomoci považuje za neprípustné, ak by jej vybavenie odporovalo zásadám upraveným v článku 6 ZEÚ.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 19 Nyíregyházi Járásbíróság (Oblasťný súd Níredháza, Maďarsko) vydal 2. augusta 2017 európsky zatykač na maďarského občana ML na účely vykonania trestného stíhania za ublíženie na zdraví, poškodzovanie vecí, podvod a krádež vlámaním spáchaným v Níredháze (Maďarsko) v období od februára do júla 2016.

- 20 Maďarské ministerstvo spravodlivosti zaslalo 16. augusta 2017 tento európsky zatykač Generalstaatsanwaltschaft Bremen (Generálna prokuratúra v Brémach, Nemecko).
- 21 Rozsudkom zo 14. septembra 2017 Nyíregyházi Járásbíróság (Oblasťný súd Níredháza) odsúdil ML v neprítomnosti na trest odňatia slobody v trvaní jedného roka a ôsmich mesiacov.
- 22 Listom z 20. septembra 2017 maďarské Ministerstvo spravodlivosti prokurátorovi v Brémach v rámci odpovede na jeho žiadosť oznámilo, že v prípade odovzdania bude ML počas postupu odovzdania umiestnený najskôr do ústavu na výkon trestu v Budapešti (Maďarsko) a následne do miestneho ústavu na výkon trestu v Szombathely (Maďarsko). Uvedené ministerstvo poskytlo ubezpečenie, že ML nebude vystavený neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu v zmysle článku 4 Charty z dôvodu jeho predpokladaného uväznenia v Maďarsku. Uvedené ministerstvo dodalo, že toto ubezpečenie možno poskytnúť aj v prípade premiestnenia ML do iného väzenského zariadenia.
- 23 Nyíregyházi Járásbíróság (Oblasťný súd Níredháza) vydal 31. októbra 2017 nový európsky zatykač na ML, tentokrát na účely výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom tohto súdu zo 14. septembra 2017.
- 24 Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Vyšší krajský súd Brémy) nariadil 23. novembra 2017 umiestnenie ML do vydávacej väzby na účely výkonu európskeho zatykača vydaného 2. augusta 2017. Od tohto okamihu sa ML nachádza v ústave na výkon trestu v Brémach-Oslebshausen (Nemecko).
- 25 Amtsgericht Bremen (Okresný súd v Brémach, Nemecko) nariadil 12. decembra 2017 vzatie ML do väzby na základe európskeho zatykača vydaného 31. októbra 2017 po dobu predchádzajúcu jeho prípadnému odovzdaniu maďarským orgánom. ML s jeho odovzdaním nesúhlasil.
- 26 Uznesením z 19. decembra 2017 Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Vyšší krajský súd Brémy) ponechal ML vo vydávacej väzbe na základe tohto európskeho zatykača. V súvislosti s posúdením zákonnosti odovzdania z hľadiska väzenských podmienok v maďarských ústavoch na výkon trestu však tento súd považoval za potrebné zaobstaráť si doplňujúce informácie.
- 27 Vo svojom uznesení z 9. januára 2018 uvedený súd v tejto súvislosti konštatoval, že s ohľadom na informácie, ktoré má k dispozícii, nevyvoláva výkon trestu uloženého ML vo väzenskom zariadení v Szombathely nijaké pochybnosti. Keďže však maďarské Ministerstvo spravodlivosti vo svojom liste z 20. septembra 2017 uviedlo, že môže dôjsť k premiestneniu do iných väzenských zariadení, tento súd považoval za potrebné predložiť poslednému uvedenému ministerstvu žiadosť o informácie, ktorá obsahovala zoznam 78 otázok o podmienkach osôb uväznených v ústave na výkon trestu v Budapešti, ako aj v iných väzenských ústavoch, do ktorých by mohol byť ML premiestnený.
- 28 Prokurátor v Brémach 10. januára 2018 predložil túto žiadosť maďarskému ministerstvu spravodlivosti.
- 29 Dňa 12. januára 2018 v odpovedi na túto žiadosť toto ministerstvo uviedlo, že vnútroštátny zákonodarca upravil v zákone č. CX z 25. októbra 2016, ktorým sa mení najmä článok 144/B ods. 1 zákona č. CCXL z roku 2013 o výkone trestov a trestných opatrení, niektorých donucovacích opatrení a súdnej väzby (ďalej len „zákon z roku 2016“) jednak opravné prostriedky, ktoré uväzneným osobám umožňujú namietat' voči zákonnosti ich väzenských podmienok a jednak novú formu uväznenia nazývanú ako „reintegračná“. V rámci tejto formy uväznenia sa uväzneným osobám, ktoré ešte v celom rozsahu nevykonali svoj trest odňatia slobody, môže zmeniť spôsob výkonu trestu na domáce väzenie. Maďarské ministerstvo spravodlivosti ďalej dodalo, že od roku 2015 prispelo vytvorenie viac ako 1 000 nových väzenských miest k zníženiu preľudneného stavu vo väzenských zariadeniach.

- 30 V emailovej správe z 1. februára 2018 zaslanej prokurátorovi v Brémach zamestnanec maďarského Ministerstva spravodlivosti uviedol, že ak nenastanú okolnosti, ktoré by tomu bránili, bude ML počas jedného až troch týždňov uväznený v Budapešti na účely vykonania určitých vopred nekonkretizovaných opatrení súvisiacich s výkonom odovzdania.
- 31 Uznesením z 12. februára 2018 Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Vyšší krajský súd Brémy) požiadal maďarské orgány, aby mu do 28. februára 2018 predložili informácie týkajúce sa väzenských podmienok na jednej strane v ústave na výkon trestu v Budapešti a na druhej strane v ostatných ústavoch na výkon trestu, do ktorých by mohol byť ML premiestnený. Zároveň sa pýtal na skutočnosti, ktoré by mu umožnili overiť podmienky, za akých sú osoby v uvedených zariadeniach väznené.
- 32 Prokurátor v Brémach zaslal 15. februára 2018 túto žiadosť maďarským orgánom.
- 33 Maďarské ministerstvo spravodlivosti 27. marca 2018 spoločne s Generálnym riaditeľstvom pre výkon trestov opäť poskytli záruku, že ML nebude počas doby jeho uväznenia v Maďarsku vystavený neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu v zmysle článku 4 Charty bez ohľadu na to, v ktorom väzenskom zariadení bude uväznený.
- 34 Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Vyšší krajský súd Brémy) vo svojom vnútroštátnom rozhodnutí konštatuje, že ML nemá žiadny záujem hodný ochrany, ktorý by odôvodňoval vykonanie trestu v Nemecku. Keďže ML neovláda nemecký jazyk a jeho partnerka nemá ani prácu, ani nárok na sociálne dávky v tomto členskom štáte, výkonom jeho trestu na nemeckom území by sa nezvýšili jeho šance na opätovné zaradenie do spoločnosti. ML by mal byť preto v zásade odovzdaný do Maďarska.
- 35 Pred prijatím konečného rozhodnutia vo veci sa však tento súd domnieva, že treba overiť, či sú informácie, ktoré maďarské orgány predložili v rámci odpovede na žiadosti tohto súdu o predloženie informácií, dostatočné na to, aby bolo možné v rámci uplatnenia § 73 IRG a s ohľadom na výklad článku 1 ods. 3, článku 5 a článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia, ako aj článku 4 Charty vylúčiť existenciu skutočného rizika neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania.
- 36 V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd predovšetkým pýta na rozsah preskúmania, ktoré je povinný vykonať, s ohľadom na skutočnosť, že v súčasnosti už v Maďarsku existuje možnosť podať opravný prostriedok, ktorým sa uväznené osoby môžu brániť proti väzenským podmienkam z hľadiska základných práv. Konkrétne sa pýta, či s ohľadom na takéto opravné prostriedky možno vylúčiť akékoľvek skutočné riziko neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania, ak existujú, ako vyplýva najmä z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva z 10. marca 2015, Varga a i. v. Maďarsko (CE:ECHR:2015:0310JUD001409712, § 79 až 92), dôkazy o systematických či všeobecných nedostatkoch týkajúcich sa väzenských podmienok v Maďarsku. V tomto ohľade sa uvedený súd pýta na význam skutočnosti, že Európsky súd pre ľudské práva nedávno vo svojom rozsudku zo 14. novembra 2017, Domján v. Maďarsko (CE:ECHR:2017:1114DEC000543317, § 22), konštatoval, že sa nepreukázalo, že takéto opravné prostriedky by neposkytovali realistickú perspektívu, že sa nevyhovujúce väzenské podmienky uväznených osôb zlepšia natoľko, aby zodpovedali požiadavkám vyplývajúcim z článku 3 EDLP.
- 37 V prípade, ak by takéto opravné prostriedky nedokázali zabrániť riziku, že uväznená osoba bude vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu z dôvodu jej väzenských podmienok, vnútroštátny súd sa ďalej s ohľadom na informácie a ubezpečenia, ktoré predložili maďarské orgány, pýta na rozsah jeho prípadnej povinnosti preskúmať spôsoby uväznenia a väzenské podmienky vo všetkých ústavoch na výkon trestu, v ktorých by ML mohol byť uväznený.
- 38 V tomto ohľade sa vnútroštátny súd predovšetkým snaží zistiť, či sa overenie väzenských podmienok musí vzťahovať na všetky ústavy na výkon trestu, v ktorých by mohol byť ML uväznený, najmä na tie, ktoré sa využívajú len prechodne alebo dočasne, alebo či sa môže takéto preskúmanie obmedziť len na

tie zariadenia, v ktorých bude pravdepodobne v zmysle skutočností uvádzaných orgánmi vydávajúceho členského štátu ML skutočne uväznený. Aj keď totiž môže tento súd vylúčiť akékoľvek riziko neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania v ústave na výkon trestu v Szombathely, informácie predložené maďarskými orgánmi by nestačili na vyvodenie takéhoto záveru v prípade ústavy na výkon trestu v Budapešti a taktiež ani v prípade ostatných ústavov na výkon trestu, do ktorých si dotknuté orgány vyhradili právo neskôr premiestniť ML. Uvedený súd sa okrem toho pýta na rozsah a kritériá posúdenia, ktoré má v tomto ohľade vykonať. Konkrétne sa pýta, či je povinný prihliadať na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá vyplýva z jeho rozsudku z 20. októbra 2016, Muršić v. Chorvátsko (CE:ECHR:2016:1020JUD000733413).

- 39 Navyše v prípade, ak by boli vykonávajúce súdne orgány povinné preskúmať všetky ústavy na výkon trestu, v ktorých by mohol byť ML uväznený, sa vnútroštátny súd najskôr pýta, či sa môže uspokojiť so všeobecnými vyhláseniami predloženými maďarskými orgánmi, v zmysle ktorých nebude ML vystavený riziku neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania, alebo či môže podmieniť odovzdanie ML jedinou podmienkou, že ML nebude vystavený takémuto zaobchádzaniu. V opačnom prípade sa tento súd pýta na jednej strane, aký význam má pripísať tej skutočnosti, že maďarské orgány uviedli, že dočasné uväznenie ML nepresiahne dobu troch týždňov, ak je takéto konštatovanie formulované pod podmienkou, že „nenastanú okolnosti, ktoré by tomu bránili“. Na druhej strane sa snaží zistiť, či môže prihliadať na informácie bez toho, aby bolo možné určiť, či pochádzajú od vydávajúceho súdneho orgánu v zmysle článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia alebo od ústredného orgánu podľa článku 7 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, ktorý konal na žiadosť uvedeného vydávajúceho súdneho orgánu.
- 40 Za týchto podmienok sa Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Vyšší krajský súd Brémy) rozhodol prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania o týchto otázkach:

„1. Aký význam má v rámci výkladu [článku 1 ods. 3, článku 5 a článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia v spojení so zákazom neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania podľa článku 4 Charty] skutočnosť, že vo vydávajúcom členskom štáte existujú možnosti právnej ochrany uväznených osôb vo vzťahu k ich väzenským podmienkam?

a) V prípade, že vykonávajúce súdne orgány majú k dispozícii dôkazy o existencii systémových alebo všeobecných nedostatkov vo väzenských podmienkach týkajúcich sa niektorých skupín osôb alebo niektorých väzenských zariadení vo vydávajúcom štáte, možno v prípade vydania pri zohľadnení vyššie uvedených predpisov vylúčiť reálne nebezpečenstvo neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania s trestne stíhanou osobou brániace prípustnosti vydania už vtedy, ak sa takéto možnosti právnej ochrany stanovia bez toho, aby bolo potrebné ďalšie skúmanie konkrétnych väzenských podmienok?

b) Je v tejto súvislosti relevantné, ak vo vzťahu k týmto možnostiam právnej ochrany Európsky súd pre ľudské práva nevidel žiadny dôvod na to, aby pre uväznených predstavovali reálnu perspektívu na zlepšenie neprimeraných väzenských podmienok?

2. V prípade, ak z odpovede na prvú prejudiciálnu otázku vyplynie, že takéto možnosti právnej ochrany väznených osôb bez ďalšieho skúmania konkrétnych väzenských podmienok vo vydávajúcom členskom štáte zo strany vykonávajúcich súdnych orgánov nie sú spôsobilé vylúčiť reálne nebezpečenstvo neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania trestne stíhanej osoby:

a) Majú sa vyššie uvádzané predpisy vykladať v tom zmysle, že sa skúmanie konkrétnych väzenských podmienok vo vydávajúcom členskom štáte zo strany vykonávajúcich súdnych orgánov má vzťahovať na všetky väzenské zariadenia alebo iné zariadenia pre výkon trestu, do ktorých môže byť trestne stíhaná osoba prípadne umiestnená? Platí to aj pre dočasne alebo na prechodné účely uskutočnené uväznenie v určitých väzenských zariadeniach? Alebo sa toto skúmanie môže obmedziť na tie väzenské zariadenia, do ktorých má byť podľa údajov orgánov vydávajúceho členského štátu trestne stíhaná osoba pravdepodobne a na väčšinu času umiestnená?

- b) Je potrebné uskutočniť rozsiahle preskúmanie príslušných väzenských podmienok, v rámci ktorého sa posúdi plocha osobného priestoru na väzňa, ako aj ďalšie väzenské podmienky? Má sa pri vyhodnotení takto zistených väzenských podmienok vychádzať z judikatúry ESLP v rozsudku z 20. októbra 2016, Muršić v. Chorvátsko [(CE:ECHR:2016:1020)UD000733413)]?
3. V prípade, že z odpovede na druhú prejudiciálnu otázku vyplynie, že rozsah preskúmovacích povinností vykonávajúcich súdnych orgánov zahŕňa všetky do úvahy prichádzajúce väzenské zariadenia [, do ktorých by dotknutá osoba mohla byť premiestnená]:
- a) Možno upustiť od preskúmania väzenských podmienok každého jednotlivého väzenského zariadenia, ktoré prichádza do úvahy, zo strany vykonávajúcich súdnych orgánov v prípade, že vydávajúci členský štát poskytne všeobecnú záruku, že stíhaná osoba nebude vystavená nebezpečenstvu neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania?
- b) Alebo môžu namiesto preskúmania väzenských podmienok každého jednotlivého väzenského zariadenia, ktoré prichádza do úvahy, vykonávajúce súdne orgány vydať rozhodnutie o prípustnosti vydania pod podmienkou, že stíhaná osoba nebude vystavená takémuto zaobchádzaniu?
4. V prípade, že z odpovede na tretiu prejudiciálnu otázku vyplynie, že poskytnutie ubezpečení ani stanovenie podmienok nestačí na to, aby sa upustilo od preskúmania väzenských podmienok každého jednotlivého väzenského zariadenia [, do ktorého by dotknutá osoba mohla byť premiestnená]:
- a) Má sa povinnosť preskúmania vykonávajúcich súdnych orgánov týkať väzenských podmienok vo všetkých do úvahy prichádzajúcich väzenských zariadeniach aj vtedy, ak súdne orgány vydávajúceho členského štátu oznámia, že doba tamojšieho uväznenia trestne stíhanej osoby neprekročí tri týždne, avšak s výhradou vzniku okolností, ktoré bránia splneniu tejto záruky?
- b) Platí to aj vtedy, ak vykonávajúce súdne orgány nemôžu zistiť, či tieto údaje oznámili vydávajúce súdne orgány, resp. či pochádzajú z jedného z ústredných orgánov vydávajúceho členského štátu, ktorý konal na základe žiadosti vydávajúceho súdneho orgánu o pomoc?“

O naliehavom prejudiciálnom konaní

- 41 Vnútroštátny súd požiadal, aby bol tento návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednaný v naliehavom prejudiciálnom konaní podľa článku 107 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.
- 42 Na podporu svojho návrhu tento súd uviedol, že dotknutá osoba je pozbavená slobody od 23. novembra 2017 z dôvodu výkonu európskeho zatykača vydaného maďarskými súdnymi orgánmi. Uvedený súd sa okrem iného domnieva, že v prípade, ak by bol povinný preskúmať väzenské podmienky v prechodných ústavoch na výkon trestu alebo v iných zariadeniach, do ktorých by táto osoba mohla byť v budúcnosti premiestnená, musel by na základe týchto skutočností dospieť k záveru, že požadované odovzdanie je nezákonné, ibaže by dokázal vylúčiť akékoľvek riziko neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania. Následne by bol povinný zrušiť aj vydávaciu väzbu.
- 43 V tomto ohľade treba predovšetkým poznamenať, že prejednávaný návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu rámcového rozhodnutia, ktoré patrí do oblasti upravenej v tretej časti hlavy V Zmluvy o FEÚ, týkajúcej sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Tento návrh preto možno prejednať v naliehavom prejudiciálnom konaní.
- 44 Po druhé, čo sa týka kritéria naliehavosti, podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je potrebné zohľadniť okolnosť, že dotknutá osoba vo veci samej je v súčasnosti pozbavená slobody a že jej ponechanie vo väzbe závisí od rozhodnutia sporu vo veci samej. Okrem toho je potrebné posúdiť situáciu dotknutej osoby v stave, v akom existovala ku dňu preskúmania návrhu, na základe ktorého sa požaduje, aby bol návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednaný v naliehavom konaní (rozsudok z 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, bod 58 a citovaná judikatúra).

- 45 V prejednávanej veci je teda nesporné na jednej strane, že keďže bola dotknutá osoba uväznená, bola jej odňatá osobná sloboda. Na druhej strane z vysvetlení predložených vnútroštátnym súdom vyplýva, že ďalšie väznenie tejto osoby závisí od rozhodnutia vo veci samej. Väzobné opatrenie, ktoré sa jej týka, bolo totiž nariadené v rámci výkonu európskeho zatykača, ktorý bol na túto osobu vydaný. Rozhodnutie tohto súdu o jej prípadnom odovzdaní maďarským orgánom preto závisí od odpovedí, ktoré Súdny dvor poskytne na prejudiciálne otázky v tomto konaní.
- 46 Za týchto podmienok prvá komora Súdneho dvora 17. apríla 2018 na základe návrhu sudcu spravodajcu a po vypočutí generálneho advokáta vyhovel návrhu vnútroštátneho súdu, aby bol tento návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednaný v naliehavom prejudiciálnom konaní.

O prejudiciálnych otázkach

- 47 Svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 1 ods. 3, článok 5 a článok 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak má vykonávajúci súdny orgán k dispozícii informácie, ktoré potvrdzujú, že existujú systémové alebo všeobecné nedostatky týkajúce sa väzenských podmienok v ústavoch na výkon trestu vo vydávajúcom členskom štáte, môže tento orgán vylúčiť existenciu skutočného rizika, že osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač na účel výkonu trestu odňatia slobody, bude vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu v zmysle článku 4 Charty iba z toho dôvodu, že táto osoba má vo vydávajúcom členskom štáte k dispozícii opravné prostriedky, ktoré jej umožňujú brániť sa proti jej väzenským podmienkam, a v prípade zápornej odpovede, či je uvedený orgán v takomto prípade povinný preskúmať väzenské podmienky existujúce vo všetkých ústavoch na výkon trestu, v ktorých by dotknutá osoba prípadne mohla byť uväznená vrátane dočasného alebo prechodného uväznenia, alebo len väzenské podmienky v tom z uvedených zariadení, v ktorom bude táto osoba pravdepodobne podľa informácií, ktoré má súd k dispozícii, skutočne uväznená. Tento súd sa ďalej pýta, či sa tie isté ustanovenia majú vykladať v tom zmysle, že vykonávajúci súdny orgán je povinný preskúmať všetky väzenské podmienky, a či v rámci tohto preskúmania môže tento orgán zohľadniť informácie, ktoré predložili iné orgány vydávajúceho členského štátu, ako sú vydávajúce súdne orgány, napríklad konkrétne ubezpečenie, že dotknutá osoba nebude vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu v zmysle článku 4 Charty.

Úvodné pripomienky

- 48 S cieľom odpovedať na položené otázky treba pripomenúť, že právo Únie spočíva na základnom predpoklade, podľa ktorého každý členský štát uznáva vzájomne so všetkými ostatnými členskými štátmi určitý súbor spoločných hodnôt, na ktorých je Únia založená, ako je to spresnené v článku 2 ZEÚ, a je si vedomý, že ostatné členské štáty s ním tieto hodnoty vzájomne uznávajú. Tento predpoklad znamená a odôvodňuje existenciu vzájomnej dôvery členských štátov v uznanie týchto hodnôt, a tým aj v dodržiavanie práva Únie, ktoré tieto hodnoty uplatňuje [rozsudok z dnešného dňa, Minister for Justice and Equality (Nedostatky v systéme súdnictva), C-216/18 PPU, bod 35 a citovaná judikatúra].
- 49 Tak zásada vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi, ako aj zásada vzájomného uznávania, ktorá sa samotná opiera o vzájomnú dôveru medzi členskými štátmi, majú v práve Únie zásadný význam vzhľadom na to, že umožňujú vytvorenie a zachovanie priestoru bez vnútorných hraníc. Konkrétne, zásada vzájomnej dôvery najmä v súvislosti s priestorom slobody, bezpečnosti a spravodlivosti najmä ukladá každému z týchto štátov, aby vychádzal z toho, že okrem výnimočných okolností všetky ostatné členské štáty dodržiajú právo Únie a najmä základné práva uznané týmto právom [rozsudok z dnešného dňa, Minister for Justice and Equality (Nedostatky v systéme súdnictva), C-216/18 PPU, bod 36 a citovaná judikatúra].

- 50 Členské štáty tak môžu byť pri uplatňovaní práva Únie povinné na základe tohto práva predpokladať dodržiavanie základných práv zo strany ostatných členských štátov natolko, že nielenže nemôžu od iného členského štátu požadovať vyššiu vnútroštátnu úroveň ochrany základných práv, než akú zaručuje právo Únie, ale nemôžu ani – okrem výnimočných prípadov – overovať, či tento iný členský štát skutočne v konkrétnom prípade dodržal základné práva zaručené Úniou [rozsudok z dnešného dňa, Minister for Justice and Equality (Nedostatky v systéme súdnictva), C-216/18 PPU, bod 37 a citovaná judikatúra].
- 51 Z odôvodnenia 6 rámcového rozhodnutia vyplýva, že európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania [rozsudok z dnešného dňa, Minister for Justice and Equality (Nedostatky v systéme súdnictva), C-216/18 PPU, bod 38].
- 52 Ako vyplýva najmä z článku 1 ods. 1 a 2 rámcového rozhodnutia v spojení s odôvodneniami 5 a 7 tohto rozhodnutia, cieľom tohto rámcového rozhodnutia je nahradiť systém viacstranného vydávania osôb vychádzajúci z Európskeho dohovoru o vydávaní osôb z 13. decembra 1957 systémom vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb na účely výkonu rozsudkov alebo trestných stíhaní medzi súdnymi orgánmi, ktorý je založený na zásade vzájomného uznávania [rozsudok z dnešného dňa, Minister for Justice and Equality (Nedostatky v systéme súdnictva), C-216/18 PPU, bod 39 a citovaná judikatúra].
- 53 Rámcové rozhodnutie tak zavedením nového zjednodušeného a efektívnejšieho systému vydávania osôb odsúdených za porušenie alebo podozrivých z porušenia trestného zákona smeruje k zjednodušeniu a zrýchleniu súdnej spolupráce s cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľa vytýčeného Úniou, a to stať sa priestorom slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, založeným na vysokom stupni dôvery, ktorá má existovať medzi členskými štátmi [rozsudok z dnešného dňa, Minister for Justice and Equality (Nedostatky v systéme súdnictva), C-216/18 PPU, bod 40 a citovaná judikatúra].
- 54 V oblasti, na ktorú sa vzťahuje rámcové rozhodnutie, sa zásada vzájomného uznávania, ktorá predstavuje, ako to vyplýva najmä z odôvodnenia 6 tohto rámcového rozhodnutia, „základný kameň“ súdnej spolupráce v trestných veciach, uplatňuje v článku 1 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, ktorý zakotvuje pravidlo, podľa ktorého sú členské štáty povinné vykonať každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia. Vykonávajúce súdne orgány teda môžu v zásade odmietnuť vykonať takýto zatykač len z dôvodov nevykonania, ktoré sú vyčerpávajúcim spôsobom upravené v rámcovom rozhodnutí, pričom výkon európskeho zatykača možno podriaďiť iba podmienkam, ktoré sú taxatívne stanovené v článku 5 tohto rámcového rozhodnutia. V dôsledku toho platí, že vzhľadom na to, že vykonanie európskeho zatykača predstavuje zásadu, odmietnutie vykonania je poňaté ako výnimka, ktorá sa musí vykladať reštriktívne [rozsudok z dnešného dňa, Minister for Justice and Equality (Nedostatky v systéme súdnictva), C-216/18 PPU, bod 41 a citovaná judikatúra].
- 55 Rámcové rozhodnutie pritom výslovne uvádza dôvody povinného (článok 3) a nepovinného (články 4 a 4a) nevykonania európskeho zatykača, ako aj záruky, ktoré musí v určitých prípadoch poskytnúť členský štát, ktorý vydal zatykač (článok 5) [rozsudok z dnešného dňa, Minister for Justice and Equality (Nedostatky v systéme súdnictva), C-216/18 PPU, bod 42 a citovaná judikatúra].
- 56 Súdny dvor však pripustil, že zásady vzájomného uznávania a vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi možno obmedziť za „výnimočných okolností“ [rozsudok z dnešného dňa, Minister for Justice and Equality (Nedostatky v systéme súdnictva), C-216/18 PPU, bod 43 a citovaná judikatúra].
- 57 V tejto súvislosti Súdny dvor uznal, že za určitých podmienok môže vykonávajúci súdny orgán ukončiť konanie o odovzdaní upravené rámcovým rozhodnutím, ak takéto odovzdanie môže viesť k neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu s požadovanou osobou v zmysle článku 4 Charty [rozsudok z dnešného dňa, Minister for Justice and Equality (Nedostatky v systéme súdnictva), C-216/18 PPU, bod 44 a citovaná judikatúra].

- 58 V tejto súvislosti Súdny dvor vychádzal na jednej strane z článku 1 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia, ktorý stanovuje, že toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne zásady, ako sú zakotvené v článkoch 2 a 6 ZEÚ, a na druhej strane z absolútnej povahy základného práva zaručeného článkom 4 Charty [rozsudok z dnešného dňa, Minister for Justice and Equality (Nedostatky v systéme súdnictva), C-216/18 PPU, bod 45 a citovaná judikatúra].
- 59 V prípade teda, ak súdny orgán vykonávajúceho členského štátu disponuje informáciami, ktoré potvrdzujú existenciu skutočného rizika neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania s uväznenými osobami v členskom štáte vydávajúcom zatykač s ohľadom na štandard ochrany základných práv zaručený právom Únie a osobitne článkom 4 Charty, má povinnosť posúdiť existenciu tohto rizika pri rozhodovaní o odovzdaní osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, orgánom vydávajúceho členského štátu. Vykonanie takéhoto zatykača sa totiž nemôže spájať s neľudským alebo ponižujúcim zaobchádzaním s touto osobou (rozsudok z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 88).
- 60 Vykonávajúci súdny orgán musí na tento účel predovšetkým vychádzať z objektívnych, spoľahlivých, presných a náležite aktualizovaných informácií o väzenských podmienkach vo vydávajúcom členskom štáte, ktoré preukazujú existenciu buď systematických či všeobecných nedostatkov, alebo nedostatkov týkajúcich sa niektorých skupín osôb, alebo niektorých väzenských zariadení. Tieto informácie môžu vyplývať najmä z medzinárodných súdnych rozhodnutí, ako sú rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva, zo súdnych rozhodnutí členského štátu vydávajúceho zatykač, ako aj z rozhodnutí, správ a iných dokumentov vypracovaných orgánmi Rady Európy alebo v rámci systému Organizácie spojených národov (rozsudok z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 89).
- 61 Konštatovanie existencie skutočného rizika neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania z dôvodu všeobecných väzenských podmienok v členskom štáte vydávajúcom zatykač však samo osebe nemôže viesť k odmietnutiu výkonu európskeho zatykača. Samotná existencia informácií svedčiacich o systémových či všeobecných nedostatkoch, alebo nedostatkoch týkajúcich sa niektorých skupín osôb, alebo niektorých väzenských zariadení, pokiaľ ide o väzenské podmienky vo vydávajúcom členskom štáte, totiž nutne neznamená, že v danom konkrétnom prípade bude dotknutá osoba v prípade jej odovzdania orgánom tohto členského štátu vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu (rozsudok z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, body 91 a 93).
- 62 Aby sa zároveň zabezpečilo dodržiavanie článku 4 Charty v konkrétnom prípade osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, je vykonávajúci súdny orgán disponujúci objektívnymi, spoľahlivými, presnými a náležite aktualizovanými informáciami svedčiacimi o existencii takýchto nedostatkov povinný overiť, či za okolností v prejednávanej veci existujú závažné a preukázané dôvody domnievať sa, že dotknutá osoba bude po odovzdaní do vydávajúceho členského štátu v tomto štáte vystavená skutočnému riziku neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania v zmysle tohto článku z dôvodu podmienok jej uväznenia vo vydávajúcom členskom štáte (rozsudok z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, body 92 a 94).
- 63 Na tento účel musí uvedený orgán na základe článku 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia požiadať súdny orgán vydávajúceho členského štátu o urýchlené doplnenie všetkých potrebných informácií týkajúcich sa podmienok, v ktorých má byť dotknutá osoba v tomto členskom štáte väznená. Predmetom tejto žiadosti môže byť aj existencia prípadných vnútroštátnych alebo medzinárodných postupov a mechanizmov kontroly väzenských podmienok v členskom štáte vydávajúcom zatykač, spojených napríklad s prehliadkami ústavov na výkon trestu, ktoré umožňujú overiť súčasný stav väzenských podmienok výkonu v týchto ústavoch (rozsudok z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, body 95, ako aj 96).

- 64 Vydávajúci súdny orgán je povinný poskytnúť tieto informácie vykonávajúcemu súdnemu orgánu (rozsudok z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 97).
- 65 Ak vykonávajúci súdny orgán s ohľadom na informácie poskytnuté na základe článku 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia, ako aj s ohľadom na akékoľvek iné informácie, ktorými disponuje, dospeje k záveru, že vo vzťahu k osobe, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, existuje skutočné riziko neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania v zmysle článku 4 Charty, vykonanie tohto zatykača sa musí odložiť, ale nemožno ho zastaviť (rozsudok z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 98).
- 66 Naopak v prípade, ak informácie, ktoré vykonávajúci súdny orgán získa od vydávajúceho súdneho orgánu, vyvracajú existenciu skutočného rizika, že by dotknutá osoba bola vo vydávajúcom členskom štáte vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu, vykonávajúci súdny orgán musí v lehotách stanovených rámcovým rozhodnutím rozhodnúť o vykonaní európskeho zatykača, čím nie je dotknutá možnosť dotknutej osoby využiť po svojom odovzdaní opravné prostriedky podľa právneho poriadku vydávajúceho členského štátu, ktoré jej v prípade potreby umožnia napadnúť zákonnosť väzenských podmienok v ústave na výkon trestu tohto členského štátu (rozsudok z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru, C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 103).
- 67 V prejednávanej veci sa vnútroštátny súd domnieva, že má k dispozícii informácie, ktoré preukazujú existenciu systémových alebo všeobecných nedostatkov týkajúcich sa väzenských podmienok v Maďarsku. Podľa tohto súdu totiž z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva z 10. marca 2015, Varga a i. v. Maďarsko (CE:ECHR:2015:0310JUD001409712, § 79 až 92), vyplýva, že tento členský štát vedel o preľudnenom stave vo väzenských ústavoch, a preto existuje riziko, že osoby uväznené v týchto ústavoch budú vystavené neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu. Uvedený súd sa domnieva, že v okamihu vydania rozhodnutia vnútroštátneho súdu táto situácia pretrvávala, keďže podľa maďarských orgánov bolo vytvorených 1 000 väzenských miest, hoci celkovo chýbalo 5 500 miest. Tento súd sa ďalej domnieva, že je náročné posúdiť skutočný význam možnosti premeny uväznenia na domáce väzenie, ktorá bola prijatá zákonom z roku 2016 z hľadiska zníženia preľudneného stavu vo väzniciach.
- 68 Maďarsko vo svojich písomných pripomienkach a na pojednávaní poprelo existenciu takýchto nedostatkov týkajúcich sa väzenských podmienok na jeho území. Tento členský štát sa domnieva, že vnútroštátny súd bezdôvodne pripisuje neprimeraný význam rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva z 10. marca 2015, Varga a i. v. Maďarsko (CE:ECHR:2015:0310JUD001409712) a opomína skutočnosti, ktoré nastali po vyhlásení tohto rozsudku. Predmetný súd predovšetkým neprihliadal na zlepšenie väzenského života ani na legislatívne zmeny prijaté na účel vykonania uvedeného rozsudku alebo novších rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva do praxe.
- 69 V tomto ohľade však treba zdôrazniť, že v rámci tohto prejudiciálneho konania nemá Súdny dvor rozhodovať o existencii systémových alebo všeobecných nedostatkov týkajúcich sa väzenských podmienok v Maďarsku.
- 70 Svojimi otázkami sa vnútroštátny súd vychádzajúci z predpokladu o existencii takýchto nedostatkov snaží s ohľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 61 až 66 tohto rozsudku v zásade zistiť, či rôzne informácie, ktoré mu predložili orgány vydávajúceho členského štátu, umožňujú vylúčiť existenciu skutočného rizika, že dotknutá osoba bude v uvedenom členskom štáte vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu v zmysle článku 4 Charty.
- 71 Pri odpovedi na tieto otázky preto treba vychádzať z predpokladu, ktorý stanovil vnútroštátny súd v rámci svojej výlučnej zodpovednosti, a ktorého správnosť mu prináleží posúdiť s ohľadom na náležite aktualizované informácie, ako sa uvádza v bode 60 tohto rozsudku, konkrétne s ohľadom na prijatie ustanovení zákona z roku 2016 s účinnosťou od 1. januára 2017, ktoré by prípadne tento predpoklad mohli vyvrátiť.

O existencii opravných prostriedkov vo vydávajúcom členom štáte, týkajúcich sa zákonnosti väzenských podmienok z pohľadu základných práv

- 72 Je nesporné, že Maďarsko na základe zákona z roku 2016 s účinnosťou od 1. januára 2017 zaviedlo opravné prostriedky, ktoré uväzneným osobám umožňujú v rámci súdneho konania namietať voči zákonnosti ich väzenských podmienok z pohľadu základných práv.
- 73 Ako uviedli všetky dotknuté osoby, ktoré sa zúčastnili na tomto konaní, takéto opravné prostriedky aj napriek tomu, že ich možno považovať za účinný súdny prostriedok nápravy podľa článku 47 Charty, nemôžu same osebe stačiť na to, aby sa vylúčila existencia skutočného rizika, že dotknutá osoba bude vo vydávajúcom členskom štáte vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu v zmysle článku 4 uvedenej Charty.
- 74 V skutočnosti aj napriek tomu, že takéto súdna kontrola väzenských podmienok vo vydávajúcom členom štáte *a posteriori* predstavuje dôležitý posun, ktorý môže prispieť k snahe orgánov tohto členského štátu o zlepšenie týchto podmienok, pričom na túto kontrolu môžu vykonávajúce súdne orgány prihliadať v rámci celkového posúdenia podmienok, za ktorých bude osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, pravdepodobne uväznená, pri rozhodovaní o odovzdaní tejto osoby, uvedená kontrola nie je sama osebe spôsobilá vylúčiť riziko, že dotknutá osoba bude po jej odovzdaní vystavená zaobchádzaniu v rozpore s článkom 4 Charty z dôvodu jej väzenských podmienok.
- 75 To znamená, že aj v prípade, ak vydávajúci členský štát upravuje opravné prostriedky umožňujúce kontrolu zákonnosti väzenských podmienok z hľadiska základných práv, vykonávajúce súdne orgány sú aj naďalej povinné individuálne posúdiť situáciu každej dotknutej osoby, aby sa ubezpečili, že ich rozhodnutie o odovzdaní tejto osoby ju s ohľadom na tieto podmienky nevystaví skutočnému riziku neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania v zmysle tohto ustanovenia.
- 76 Tento výklad nijako neodporuje záverom Európskeho súdu pre ľudské práva, ku ktorým dospel vo svojom rozsudku zo 14. novembra 2017, Domján v. Maďarsko (CE:ECHR:2017:1114DEC000543317). V tomto rozsudku sa totiž Európsky súd pre ľudské práva na jednej strane obmedzil len na konštatovanie, že vzhľadom na to, že opravné prostriedky prijaté na základe zákona z roku 2016 zabezpečovali v zásade možnosť skutočnej nápravy porušení EDĽP vyplývajúcich z preľudneného stavu väzenských zariadení a ďalších nevhodných väzenských podmienok v Maďarsku, musí sa návrh, ktorý mu bol predložený v tejto veci, zamietnuť ako neprípustný, keďže neboli vyčerpané tieto opravné prostriedky upravené vo vnútroštátnom práve. Na druhej strane spresnil, že si vyhradzuje právo opätovne preskúmať účinnosť týchto opravných prostriedkov s ohľadom na ich uplatnenie v praxi.

O rozsahu preskúmania väzenských podmienok vo vydávajúcom členskom štáte

O posudzovaných ústavoch na výkon trestu

- 77 V súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 61 až 66 tohto rozsudku, sú vykonávajúce súdne orgány rozhodujúce o odovzdaní osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, povinné konkrétnym a presným spôsobom posúdiť, či za okolností v prejednávanej veci existuje skutočné riziko, že táto osoba bude vo vydávajúcom členskom štáte vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu.
- 78 Z uvedeného vyplýva, že preskúmanie, ktoré sú tieto orgány povinné vykonať, sa s ohľadom na jeho konkrétnu a presnú povahu nemôže týkať všeobecných väzenských podmienok vo všetkých ústavoch na výkon trestu v poslednom uvedenom členskom štáte, v ktorých by dotknutá osoba mohla byť uväznená.

- 79 V tomto ohľade treba zdôrazniť, že možnosť vykonávajúcich súdnych orgánov požiadať v súlade s článkom 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia o urýchlené doplnenie ďalších informácií, ak považujú informácie oznámené vydávajúcim členským štátom za nedostatočné na rozhodnutie o vydaní, je krajným riešením len vo výnimočných prípadoch, v ktorých sa vykonávajúcí súdny orgán domnieva, že nemá k dispozícii všetky formálne informácie potrebné na urýchlené prijatie rozhodnutia o odovzdaní (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. januára 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, body 60 a 61).
- 80 Vykonávajúce súdne orgány by sa teda nemohli odvolávať na toto ustanovenie s úmyslom systematicky adresovať orgánom vydávajúceho členského štátu žiadosti o poskytnutie všeobecných informácií týkajúcich sa väzenských podmienok v ústavoch na výkon trestu, v ktorých by osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, mohla byť uväznená.
- 81 V prvom rade cieľom takejto žiadosti by vo väčšine prípadov bolo vyžiadanie informácií o všetkých ústavoch na výkon trestu nachádzajúcich sa na území vydávajúceho členského štátu, keďže osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, môže byť spravidla uväznená v ktoromkoľvek ústave na výkon trestu nachádzajúcom sa na území tohto štátu. Obvykle totiž v štádiu výkonu európskeho zatykača nie je možné určiť všetky ústavy na výkon trestu, v ktorých bude táto osoba skutočne uväznená, keďže premiestnenie z jedného ústavu do druhého môže byť odôvodnené vznikom nepredvídateľných okolností, ktoré nemusia súvisieť s dotknutou osobou.
- 82 Tieto úvahy podporuje aj cieľ sledovaný rámcovým rozhodnutím, ako vyplýva už z bodu 53 tohto rozsudku, ktorý spočíva v zavedení zjednodušeného a efektívnejšieho systému vydávania osôb odsúdených za porušenie alebo podozrivých z porušenia trestného zákona a ktorý smeruje k zjednodušeniu a zrýchleniu odovzdaní.
- 83 Takýto cieľ sa okrem iného prejavuje pri pracovaní s lehotami na prijímanie rozhodnutí týkajúcich sa európskeho zatykača, ktoré musia členské štáty dodržiavať, a ktorých význam je vyjadrený vo viacerých ustanoveniach rámcového rozhodnutia, a to predovšetkým v článku 17 tohto rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. januára 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, body 55 a 56).
- 84 Povinnosť vykonávajúcich súdnych orgánov preskúmať väzenské podmienky existujúce vo všetkých ústavoch na výkon trestu, v ktorých by dotknutá osoba mohla byť vo vydávajúcom členskom štáte uväznená, je teda zjavne neprimeraná. Bez akýchkoľvek pochybností je nemožné vykonať ju v lehotách stanovených článkom 17 rámcového rozhodnutia. Takéto preskúmanie by totiž mohlo značne oddialiť odovzдание tejto osoby, a tým zbaviť fungovanie systému európskeho zatykača potrebného účinku.
- 85 Z uvedeného by vyplynulo riziko beztrestnosti hľadanej osoby, a to najmä v situácii, keď tak ako v konaní vo veci samej týkajúcom sa európskeho zatykača vydaného v súvislosti s výkonom trestu odňatia slobody vykonávajúcí súdny orgán konštatoval, že neboli splnené podmienky na uplatnenie dôvodu nepovinného nevykonania upraveného v článku 4 bode 6 rámcového rozhodnutia, ktorý členskému štátu umožňuje zaviazat' sa, že vykoná tento trest v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi najmä s cieľom zvýšiť šance na sociálnu reintegráciu dotknutej osoby (pozri najmä rozsudok z 5. septembra 2012, Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, EU:C:2012:517, bod 32).
- 86 Takáto beztrestnosť by odporovala cieľom sledovaným jednak rámcovým rozhodnutím (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. júna 2017, Popławski, C-579/15, EU:C:2017:503, bod 23) a jednak článkom 3 ods. 2 ZEÚ, z ktorého vychádza toto rámcové rozhodnutie a podľa ktorého Únia poskytuje svojim občanom priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti bez vnútorných hraníc, v ktorom je zaručený voľný pohyb osôb spolu s príslušnými opatreniami týkajúcimi sa kontroly na vonkajších hraniciach a predchádzania trestnej činnosti a boja s ňou (rozsudok zo 6. septembra 2016, Petruhin, C-182/15, EU:C:2016:630, body 36 a 37).

- 87 Z uvedeného s ohľadom na vzájomnú dôveru, ktorá musí existovať medzi členskými štátmi a na ktorej je založený systém európskeho zatykača, a predovšetkým vzhľadom na lehoty stanovené vykonávajúcim súdnym orgánom v článku 17 rámcového rozhodnutia na vydanie konečného rozhodnutia o vykonaní takehoto zatykača vyplýva, že tieto orgány sú povinné preskúmať iba väzenské podmienky v ústavoch na výkon trestu, v ktorých má byť podľa informácií, ktoré majú tieto orgány k dispozícii, táto osoba konkrétne uväznená vrátane dočasného alebo prechodného uväznenia. Súlad väzenských podmienok existujúcich v iných ústavoch na výkon trestu, v ktorých by dotknutá osoba mohla byť prípadne v budúcnosti uväznená, z hľadiska základných práv, patrí v súlade s judikatúrou uvedenou v bode 66 tohto rozsudku do výlučnej zodpovednosti súdov vydávajúceho členského štátu.
- 88 V prejednávanej veci sa všetky dotknuté osoby, ktoré sa zúčastnili na tomto konaní, zhodujú aj napriek tomu, že uvedené informácie nepredložil vydávajúci súdny orgán, v tom, že dotknutá osoba bude v prípade odovzdania maďarským orgánom najskôr uväznená v ústave na výkon trestu v Budapešti po dobu jedného až troch týždňov a následne bude premiestnená do ústavu na výkon trestu v Szombathely, ale že nebolo možné vylúčiť jej budúce premiestnenie do iného ústavu na výkon trestu.
- 89 Za týchto podmienok je vykonávajúci súdny orgán povinný skontrolovať väzenské podmienky dotknutej osoby len v týchto dvoch ústavoch.

O preskúmaní väzenských podmienok

- 90 V prípade, keď právo Únie nestanovuje minimálne pravidlá týkajúce sa väzenských podmienok, treba pripomenúť, že tak, ako už bolo uvedené v rozsudku z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru (C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, bod 90), článok 3 EDLP ukladá orgánom štátu, na ktorého území je určitá osoba uväznená, pozitívnu povinnosť ubezpečiť sa, že každý väzeň je väznený v podmienkach, ktoré zaručujú rešpektovanie ľudskej dôstojnosti, že podmienky výkonu opatrenia nevystavujú dotknutú osobu takej tiesni alebo ťažkostiam, ktorých intenzita prekračuje nevyhnutnú mieru utrpenia spojeného s uväznením, a že s ohľadom na praktické požiadavky odňatia slobody je primeraným spôsobom postarané o zdravie a duševnú pohodu väzňa (ESLP, 25. apríla 2017, Rezmiveš a i. v. Rumunsko, CE:ECHR:2017:0425JUD006146712, § 72).
- 91 V tomto ohľade je potrebné v súvislosti s článkom 3 EDLP zdôrazniť, že zlé zaobchádzanie musí dosiahnuť určitý minimálny stupeň závažnosti, ktorý závisí od všetkých okolností prípadu, najmä čo sa týka trvania takehoto zaobchádzania a vplyvu na psychiku alebo mentálne zdravie, ako aj v niektorých prípadoch s ohľadom na pohlavie, vek a zdravotný stav obeť (ESLP, 20. októbra 2016, Muršić v. Chorvátsko, CE:ECHR:2016:1020JUD000733413, § 97 a 122).
- 92 Vzhľadom na význam priestorových faktorov pre celkové posúdenie väzenských podmienok skutočnosť, že osobný priestor uväznenej osoby je menej ako 3 m² v spoločnej cele, odôvodňuje s vysokou pravdepodobnosťou domnienku o rozpore s článkom 3 EDLP (ESLP, 20. októbra 2016, Muršić v. Chorvátsko, CE:ECHR:2016:1020JUD000733413, § 124).
- 93 Takúto pravdepodobnú domnienku o rozpore s článkom 3 EDLP obvykle možno vyvrátiť iba vtedy, ak, po prvé, zmenšenie osobného priestoru v porovnaní s minimálne požadovaným priestorom 3 m² je krátkodobé, príležitostné a podružné, po druhé, ak sa spája s dostatočnou mierou slobody pohybu mimo cely a primeranými aktivitami mimo cely, a po tretie, zariadenie vo všeobecnosti poskytuje decentné väzenské podmienky a dotknutá osoba nie je vystavená iným skutočnostiam, ktoré by bolo možné považovať za okolnosti zhoršujúce zlé väzenské podmienky (ESLP, 20. októbra 2016, Muršić v. Chorvátsko, CE:ECHR:2016:1020JUD000733413, § 138).

- 94 V prejednávanej veci, aj podľa názoru samotného vnútroštátneho súdu, možno na základe informácií, ktoré má k dispozícii o uväznení v ústave na výkon trestu v Szombathely, v ktorom si má dotknutá osoba nesporne odpykať podstatnú časť trestu odňatia slobody uloženého v Maďarsku, vylúčiť existenciu skutočného rizika, že táto osoba bude vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu v zmysle článku 4 Charty, čo ani jedna z dotknutých osôb, ktoré sa zúčastnili na tomto konaní, od začiatku nespochybňovala.
- 95 Za týchto podmienok prináleží vykonávajúcemu súdnemu orgánu, aby overil, či dotknutá osoba bude naopak takémuto riziku vystavená v ústave na výkon trestu v Budapešti.
- 96 Skutočnosť, že uväznenie v tomto ústave je plánované len po dobu konania o odovzdaní, a vzhľadom na to by podľa informácií, ktoré predložili orgány vydávajúceho členského štátu, nemalo presiahnuť v zásade tri týždne, nemá v tomto ohľade rozhodujúcu povahu.
- 97 Je pravda, že z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že doba uväznenia môže byť v súlade s bodmi 91 a 93 tohto rozsudku relevantným faktorom na účely posúdenia závažnosti utrpenia alebo poníženia, ktorým je uväznená osoba vystavená v dôsledku jej zlých väzenských podmienok (ESLP, 20. októbra 2016, Muršić v. Chorvátsko, CE:ECHR:2016:1020JUD000733413, § 131).
- 98 Relatívne krátkodobá povaha uväznenia však automaticky sama osebe nevylučuje sporné zaobchádzanie z pôsobnosti článku 3 EDLP, ak iné skutočnosti postačujú na uplatnenie tohto ustanovenia.
- 99 Okrem toho, hoci Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že v prípade, ak má uväznená osoba k dispozícii menej ako 3 m², možno považovať dobu uväznenia v trvaní niekoľkých dní za krátke obdobie, za takéto krátke obdobie nemožno považovať dobu, ktorá sa približuje k 20 dňom tak, ako v konaní vo veci samej predpokladajú orgány vydávajúceho členského štátu, pričom vôbec nie je vylúčené, že sa predĺži, ak nastanú bližšie nespresnené „brániace okolnosti“ (pozri v tomto zmysle rozsudok ESLP, 20. októbra 2016, Muršić v. Chorvátsko, CE:ECHR:2016:1020JUD000733413, § 146, 152 a 154).
- 100 Z uvedeného vyplýva, že dočasná alebo prechodná povaha uväznenia v takýchto podmienkach sama osebe nemôže vylúčiť akékoľvek skutočné riziko neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania v zmysle článku 4 Charty.
- 101 Ak sa vykonávajúci súdny orgán za týchto podmienok domnieva, že informácie, ktoré má k dispozícii, nie sú dostatočné na to, aby mu umožnili prijať rozhodnutie o odovzdaní, môže v zmysle konštatovaní uvedených v bode 63 tohto rozsudku požiadať vydávajúci súdny orgán v súlade s článkom 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia o urýchlené doplnenie ďalších potrebných informácií, ktoré považuje za potrebné na účely získania podrobnejších informácií o konkrétnych a presných väzenských podmienkach dotknutej osoby v príslušnom ústave na výkon trestu.
- 102 V prejednávanej veci z informácií predložených Súdnemu dvoru vyplýva, že maďarské orgány neodpovedali na 78 otázok, ktoré im boli predložené 10. januára 2018 v súlade s uznesením vnútroštátneho súdu z 9. januára 2018 prostredníctvom prokurátora v Brémach a ktoré sa týkali väzenských podmienok existujúcich v ústave na výkon trestu v Budapešti, ako aj v akomkoľvek inom ústave, v ktorom by dotknutá osoba mohla byť prípadne uväznená.
- 103 Hoci sú viaceré otázky jednotlivito relevantné pre posúdenie konkrétnych a presných väzenských podmienok dotknutej osoby, na základe skutočností uvedených v bode 93 tohto rozsudku sa zdá, tak ako v podstate uviedol aj generálny advokát v bode 76 svojich návrhov, že tieto otázky by vzhľadom na svoj počet, rozsah, ktorý zahŕňa všetky ústavy na výkon trestu, v ktorých by dotknutá osoba prípadne mohla byť uväznená, ako aj s ohľadom na ich obsah, ktorý sa vzťahuje aj na okolnosti uväznenia, ktoré nie sú pre takéto preskúmanie zjavne relevantné, najmä pokiaľ ide o náboženské

obrady, možnosť fajčiť, spôsob prania oblečenia, ako aj umiestnenie mreží alebo žalúzií na oknách ciel, v praxi znemožnili poskytnutie akejkoľvek užitočnej odpovede orgánmi vydávajúceho členského štátu, najmä s ohľadom na krátke lehoty stanovené v článku 17 rámcového rozhodnutia na vykonanie európskeho zatykača.

- 104 Žiadosť tohto charakteru, ktorá by spôsobila ochromenie európskeho zatykača, nie je v súlade s povinnosťou lojálnej spolupráce upravenou v článku 4 ods. 3 prvom pododseku ZEÚ, ktorá má tvoriť základ dialógu medzi vykonávajúcimi súdnymi orgánmi a vydávajúcimi súdnymi orgánmi, najmä v rámci poskytovania informácií podľa článku 15 ods. 2 a 3 rámcového rozhodnutia.
- 105 Prokurátor v Brémach na pojednávaní tiež potvrdil, že nikdy nedostal odpoveď na tento druh žiadostí o informácie, ktoré vnútroštátny súd systematicky adresoval orgánom troch vydávajúcich členských štátov, medzi nimi Maďarska. Spresnil, že takáto prax viedla k tomu, že v prípade, ak tento súd nevydá rozhodnutie, ktorým povolí odovzdanie, prokuratúra odteraz nevykoná nijaký európsky zatykač vydaný súdom jedného z týchto troch členských štátov.
- 106 Za týchto okolností je nesporné, že v odpovedi na žiadosť z 10. januára 2018 maďarské orgány poskytli prokurátorovi v Brémach v listoch z 20. septembra 2017 a 27. marca 2018 ubezpečenie, že dotknutá osoba nebude vystavená z dôvodu jej uväznenia v Maďarsku nijakému neludskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu v zmysle článku 4 Charty bez ohľadu na to, v ktorom ústave bude uväznená.
- 107 Je teda potrebné preskúmať, či a v akom rozsahu môže vykonávajúci súdny orgán prihliadať na takéto ubezpečenie v súvislosti s prijatím rozhodnutia o odovzdaní dotknutej osoby.

O zohľadnení ubezpečení, ktoré poskytli orgány vydávajúceho členského štátu

- 108 Treba pripomenúť, že článok 15 ods. 2 rámcového rozhodnutia výslovne povoľuje vykonávajúcemu súdnemu orgánu, aby v prípade, ak považuje informácie predložené vydávajúcim členským štátom za nedostatočné na to, aby mohol rozhodnúť o vydaní, požiadal o urýchlené predloženie ďalších potrebných informácií. Navyše podľa článku 15 ods. 3 rámcového rozhodnutia môže vydávajúci súdny orgán kedykoľvek zaslať vykonávajúcemu súdnemu orgánu ďalšie užitočné informácie.
- 109 Okrem toho na základe zásady lojálnej spolupráce uvedenej v článku 4 ods. 3 prvom pododseku ZEÚ sa Únia a členské štáty vzájomne rešpektujú a vzájomne si pomáhajú pri vykonávaní úloh, ktoré vyplývajú zo Zmlúv (rozsudok zo 6. septembra 2016, Petruhin, C-182/15, EU:C:2016:630, bod 42).
- 110 V súlade s týmito ustanoveniami môže vykonávajúci súdny orgán a vydávací súdny orgán požiadať o informácie, resp. predložiť ubezpečenia týkajúce sa konkrétnych a presných podmienok, za ktorých bude dotknutá osoba uväznená vo vydávajúcom členskom štáte.
- 111 Ubezpečenie, ktoré poskytli príslušné orgány vydávajúceho členského štátu, v zmysle ktorého nebude dotknutá osoba vystavená neludskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu z dôvodu konkrétnych a presných podmienok jej uväznenia bez ohľadu na ústav na výkon trestu, v ktorom bude uväznená vo vydávajúcom členskom štáte, predstavuje skutočnosť, ktorú vykonávajúci súdny orgán nesmie prehliadnuť. Ako totiž uviedol aj generálny advokát v bode 64 svojich návrhov, na porušenie takéhoto ubezpečenia, ktoré je pre vydávajúci orgán záväzná, je možné sa voči tomuto orgánu odvolávať v konaní pred súdmi vydávajúceho členského štátu.
- 112 Ak takéto ubezpečenie poskytol alebo aspoň potvrdil vydávajúci súdny orgán, v prípade potreby po tom, čo požiadal o pomoc ústredný orgán alebo niektorý z ústredných orgánov vydávajúceho členského štátu podľa článku 7 rámcového rozhodnutia, vykonávajúci súdny orgán s ohľadom na vzájomnú dôveru, ktorá má existovať medzi súdnymi orgánmi členských štátov a na ktorej je založený

systém európskeho zatykača, musí dôverovať takémuto ubezpečeniu, prinajmenšom v prípade, ak neexistujú konkrétne dôkazy, na základe ktorých by bolo možné sa domnievať, že väzenské podmienky v konkrétnom väzenskom ústave odporujú článku 4 Charty.

- 113 V prejednávanej veci však ubezpečenie, ktoré poskytlo maďarské Ministerstvo spravodlivosti 20. septembra 2017 a ktoré potvrdilo 27. marca 2018, že dotknutá osoba nebude vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu z dôvodu jej väzenských podmienok v Maďarsku, nepredložil a ani nepotvrdil vydávajúci súdny orgán, čo maďarská vláda výslovne potvrdila aj na pojednávaní.
- 114 Keďže ubezpečenie nepochádza od súdneho orgánu, záruka, ktorú predstavuje, sa musí stanoviť na základe celkového posúdenia všetkých informácií, ktoré má vykonávajúci súdny orgán k dispozícii.
- 115 V tomto ohľade však treba poznamenať, že ubezpečenie poskytnuté maďarským ministerstvom spravodlivosti zjavne podporujú aj informácie, ktorými disponuje prokurátor v Brémach. V odpovedi na otázku Súdneho dvora totiž tento prokurátor na pojednávaní uviedol, že mu tieto informácie vyplývajúce najmä zo skúseností nadobudnutých počas konaní o odovzdaní vykonaných pred vyhlásením rozsudku z 5. apríla 2016, Aranyosi a Căldăraru (C-404/15 a C-659/15 PPU, EU:C:2016:198) umožňujú dospieť k záveru, že väzenské podmienky v ústave na výkon trestu v Budapešti, ktorými prejde každá osoba, na ktorú maďarské orgány vydali európsky zatykač, neodporujú článku 4 Charty.
- 116 Za týchto podmienok sa zdá, že možno povoliť odovzdanie dotknutej osoby maďarským orgánom v súlade s podmienkami článku 4 Charty, čo však prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu.
- 117 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 1 ods. 3, článok 5 a článok 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia sa majú vykladať v tom zmysle, že ak vykonávajúci súdny orgán disponuje informáciami, ktoré potvrdzujú existenciu systémových alebo všeobecných nedostatkov týkajúcich sa väzenských podmienok v ústavoch na výkon trestu vydávajúceho členského štátu, ktorých správnosť prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu s ohľadom na všetky dostupné aktualizované informácie:
- vykonávajúci súdny orgán nemôže vylúčiť existenciu skutočného rizika, že osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač na účel výkonu trestu odňatia slobody, bude vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu v zmysle článku 4 Charty iba preto, že táto osoba má vo vydávajúcom členskom štáte k dispozícii opravný prostriedok, ktorý jej umožňuje brániť sa proti väzenským podmienkam, hoci uvedený orgán môže zohľadniť existenciu takéhoto opravného prostriedku v súvislosti s rozhodnutím o odovzdaní dotknutej osoby,
 - vykonávajúci súdny orgán má povinnosť preskúmať iba väzenské podmienky v ústavoch na výkon trestu, v ktorých bude podľa informácií, ktoré má tento orgán k dispozícii, uvedená osoba pravdepodobne uväznená vrátane dočasného alebo prechodného uväznenia,
 - vykonávajúci súdny orgán je povinný v tejto súvislosti posúdiť iba konkrétne a presné väzenské podmienky dotknutej osoby, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie o tom, či bude táto osoba vystavená skutočnému riziku neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania v zmysle článku 4 Charty,
 - vykonávajúci súdny orgán môže prihliadať aj na ďalšie informácie, ktoré predložili iné orgány vydávajúceho členského štátu ako vydávajúci súdny orgán, konkrétne najmä na ubezpečenie, že dotknutá osoba nebude vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu v zmysle článku 4 Charty.

O trovách

- 118 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 1 ods. 3, článok 5 a článok 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi v znení zmenenom rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak vykonávajúci súdny orgán disponuje informáciami, ktoré potvrdzujú existenciu systémových alebo všeobecných nedostatkov týkajúcich sa väzenských podmienok v ústavoch na výkon trestu vydávajúceho členského štátu, ktorých správnosť prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu s ohľadom na všetky dostupné aktualizované informácie:

- vykonávajúci súdny orgán nemôže vylúčiť existenciu skutočného rizika, že osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač na účel výkonu trestu odňatia slobody, bude vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu v zmysle článku 4 Charty základných práv Európskej únie iba preto, že táto osoba má vo vydávajúcom členskom štáte k dispozícii opravný prostriedok, ktorý jej umožňuje brániť sa proti väzenským podmienkam, hoci uvedený orgán môže zohľadniť existenciu takéhoto opravného prostriedku v súvislosti s rozhodnutím o odovzdaní dotknutej osoby,
- vykonávajúci súdny orgán má povinnosť preskúmať iba väzenské podmienky v ústavoch na výkon trestu, v ktorých bude podľa informácií, ktoré má tento orgán k dispozícii, uvedená osoba pravdepodobne uväznená vrátane dočasného alebo prechodného uväznenia,
- vykonávajúci súdny orgán je povinný v tejto súvislosti posúdiť iba konkrétne a presné väzenské podmienky dotknutej osoby, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie o tom, či bude táto osoba vystavená skutočnému riziku neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania v zmysle článku 4 Charty základných práv,
- vykonávajúci súdny orgán môže prihliadať aj na ďalšie informácie, ktoré predložili iné orgány vydávajúceho členského štátu ako vydávajúci súdny orgán, konkrétne najmä na ubezpečenie, že dotknutá osoba nebude vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu v zmysle článku 4 Charty základných práv.

Podpisy